

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. F.**, zastoupen JUDr. Pavlem Holubem, advokátem se sídlem Kopečná 940/14, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2017, č. j. OD 90/17-2/67.1/17020/NL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 3. 7. 2017, č. j. 60 A 2/2017 - 15, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2017, č. j. OD 90/17-2/67.1/17020/NL (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru dopravy a občanskoprávních agend ze dne 12. 12. 2016, č. j. MUCL/65357/2016, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 3. 7. 2017, č. j. 60 A 2/2017 - 15.

II. Návrh na odkladný účinek

[3] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 25. 7. 2017 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou se domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu. Současně stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného

účinku dle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel nikterak neodůvodnil, proto jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 7. 2017, č. j. 6 As 248/2017 – 7, vyzval k doplnění důvodů, pro které navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že nevyhoví-li této výzvě, soud odkladný účinek nepřizná. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 7. 8. 2017, stanovená lhůta uplynula dne 21. 8. 2017, aniž by na ni stěžovatel jakkoliv reagoval.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy.

[7] Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku reflektuje jednak hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán) s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán). K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li, že újma stěžovatele, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, by byla nepoměrně větší případné újme jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno.

[8] Důvody možného vzniku *nepoměrně větší újmy* stěžovatele oproti jiným osobám jsou přitom vždy subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci stěžovatele. Z právě uvedeného plyne, že stěžovatel nese také břemeno tvrzení; očekává se tak od něj uvedení konkrétních a relevantních tvrzení a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má (srov. například usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013 – 29, publikované pod č. 2852/2013 Sb. NSS).

[9] Jelikož stěžovatel ani na výzvu Nejvyššího správního soudu netvrdil, tím spíše pak neosvědčil, jaká újma mu hrozí v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nemohl Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele vyhovět. Při vědomí, že obě

pokračování

podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být splněny kumulativně, a za situace, kdy jedna podmínka pro přiznání odkladného účinku očividně naplněna není (v podobě tvrzení a prokázání vzniku nepoměrně větší újmy pro stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám), je již bezpředmětné zabývat se druhým kritériem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy zkoumat, zda by přiznání odkladného účinku nekolidovalo s důležitým veřejným zájmem.

[10] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu